פסקי דין פליליים
verdicts.co.il

פ"ל (פתח תקווה) 10916-08-17 – מדינת ישראל נ' מאיר חיון

פ"ל (פתח-תקוה) 10916-08-17 - מדינת ישראל נ' מאיר חיון שלום פתח-תקוה
פ"ל (פתח-תקוה) 10916-08-17
מ"י (פתח-תקוה) 52396-08-17
מ"מ (פתח-תקוה) 10920-08-17
מספר פל"א 384162/2017
מדינת ישראל
ב"כ הנאשם - עו"ד שלומי בר
נ ג ד
מאיר חיון (עציר)
ב"כ המאשימה - עו"ד מנטסון
בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקוה
[03.12.2017]
לפני כבוד השופט טל פרי
הנאשם מובא באמצעות שב"ס
גזר דין
מבוא

הנאשם הורשע לאחר שהודה בעבירות כדלקמן:

1. נהיגה בזמן פסילה - עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א- 1961.
2. נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2 א לפקודת בטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל 1970.
3. התנהגות הגורמת נזק - עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
4. אי עיות להוראת שוטר - עבירה לפי תקנה 23(א)(1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
5. נהיגה בהיותו שיכור - עבירה לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961.
6. נהיגה בקלות ראש - עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א 1961.
7. אי מתן זכות קדימה בצומת תמרור 302 - עבירה לפי תקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

בתאריך 26.12.16 נדון הנאשם, בנוכחותו, בבית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקוה (בתיק 6318-08-16) והורשע בשני אירועים של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בשכרות(בהיותו תחת השפעת סמים מסוג הראשון), אי עיות להוראת שוטר שאר התבטאה בבריחה מהמקום וסיכון חיי אדם. הנאשם נדון, בין היתר, לעונש מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים ולפסילה בפועל לתקופה של 36 חודשים.

בתאריך 27.8.17 בשעה 13:45 לערך, נהג הנאשם ברכב פרטי בכביש 554 וזאת בניגוד לכך שהיה פסול לנהוג. באותן נסיבות לא איית הנאשם להוראת שוטר אשר הורה לו לעצור, ברח בנסיעה מהירה, לא איית לתמרורים וגרם לרכבים לעצור ו/או לסטות מנתיבם. הנאשם נהג ברכב בהיותו שיכור ובבדיקה שנערכה לו נמצאו סמים אופיאטיים.

בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה בקשה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים והנאשם עצור, הלכה למעשה, מיום 27.8.17 בתיק מ"י 52336-08-17 ולאחר מכן במסגרת מ"ת 10920-08-17

טענות הצדדים

המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברח בפני העליון של המתחם, קרי 20 חודשים, כולל הפעלה, במצטבר, של מאסר על תנאי מרתיע, פסילה ממושכת של שנים ופסילה על תנאי. באשר לעניין הקנס , הושאר רכיב זה לשיקול דעת בית המשפט.

מאידך, הסנגור מבקש כי בית המשפט ימנע מהטלת מאסר בפועל או לחילופין יסתפק בעונש שיהיה בר הפעלה ויסיים את עבודותיו בחוץ. כמו כן, ביקש הסנגור לא ייקבע כי בית המשפט יפתח פתח לנאשם להוציאו ממעגל ההתמכרות בו מצוי. לטענתו, כל עוד הנאשם לא יקבל את המשך הטיפול בו, הוא ישוב לבצע עבירות ולפיכך יכנס אינצ מהכלא ללא כל תועלת ממשית לנאשם ולחברה. לשיטתו של הסנגור אין בתסקיר כל אמירה כי העונש "שיתקן" את הנאשם ויסיע בשיקומו הוא מאסר. עוד מדגיש ומבקש הסנגור המלומד כי יש מקום לתת לנאשם אפשרות לשיקום שכן לראשונה בחייו מוכן הוא לעשות שינוי. לטענתו, השיקום בכלא הוא קשה מאוד להשגה, ולכן ההתמקדות היא על עניין המאסר בפועל כאשר יתר רכיבי הענישה נתונים לשיקול דעת בית המשפט. לעניין הפסילה, עותר הסנגור כי בית המשפט ישאיר לנאשם פתח כך שיוכל, בעתיד הנראה לעין, לשוב ולהחזיק רישיון נהיגה.

דיון

תיקון 113 לחוק העונשין קובע בחינה תלת שלבית שעל בית המשפט לבצע בכדי למנוע עונש של הנאשם. שלב ראשון, יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את נסיבות המקרה הספציפי; בשלב זה על בית המשפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. שלב שני, על בית המשפט לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע זאת בהתאם לסעיף 40ד(לחוק העונשין, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור.. אולם, גם בית המשפט לשלב שלישי זה יקבע המתחם בהתאם לעקרון המנחה- הא עקרון הלליחה. לשם מציאת היחס ההולם בין העבירה, מידת אשמו של העבריין והענוש בהתאם לעקרון המנחה, יתחשב בית המשפט בחומרת העבירה, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

מדיניות הענישה אמורה להעביר מסר ברור על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו בטחון הציבור וסיכון המשתמשים בדרך. עבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה עבירה חמורה. בית המשפט העליון התייחס לחומרה המיוחדת אותה יש ליחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ולענישה המחמירה המתחייבת בעניה. כך, למשל, באו הדברים לידי ביטוי ברע"פ 3878/05 בנגווי נ' מ"י (פורסם בנבו), [26.5.05]:

"העברה אותה עבר הנאשם היא חמורה יש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכביש הארץ בזמן פסילת רישיון שנומנת בחובה סיכונים רבים לבטיחות של נוסעים ברכב ובהולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצוי בית המשפט".

יש בעבירה זו לא רק דופי פלילי, אלא אף דופי מוסרי כפול: הסיכון לזנב עצמו ולעובדי הדרך, וכן משום במימוש פיצויים בעקבות תאונות הדרכים אם יתרחשו בעת ההנהיגה (רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו),[11.(24.1.11)).

ברע"פ 7612/13 שחיון אמסלם נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), [18.03.14]. ציין כבוד השופט שהם כי:

"לא אחת נעבר, אישר בית משפט זה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות ממושכות על מורשעים בעבירה נהיגה תחת פסילה, בעיקר כאשר מדובר בנעלי עבר פלילי ותעבורתי מכביד (ראו: רע"פ 5638/13 נפתלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), [15.1.2014]; רע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), [26.01.2014]; רע"פ 1569/14 קרן פז נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) [6.03.2014])."

ברע"פ 5638/13 ארז נסבלוך נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו),(15.01.14), דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, אשר השית 12 חודשי מאסר, תוך קביעה בהחופף של מאסר מותנה בן 12 חודשים, על נאשם בעל עבר תעבורתי מכביד ואשר למרות נסיבותיו האישיות. כב' השופט מלצר ציין כי:

"... אין לא תתכן מחלוקת כי הענוש שנגזר על המקרב אינו חורג לחומרה מנדיניות הענישה המקובלת. למעשה, נראה כי ההיפך הוא הנכון: הענוש, אשר הושת על המקרב, היו עונש מתון מאוד, בהתחשב בעברו התעבורתי המכביד, הכולל עשרות הרשעות (לרבות בעבירות שבהן הורשע כאן), ובעובדה שעמד לחובתו עונש מותנה בר-הפעלה".

וכן ברע"פ 2221/11 הראל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (24.3.11), אף הוא בקשר לנהיגה בפסילה, נקבע:

"במובן הרחב, על בית משפט זה לשלוח מסר צלול וברור לפי בעבירות מסוג זה, במיוחד כאשר למקרב עבר תעבורתי מכביד", ינקוט בית המשפט במדיניות ענישה מתמירה המשקפת את הסכנה הטמונה בהן לציבור הרחב".

כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 4868/10 חעבי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)(28.6.10)עמד כב' הש' ג'ובראן על חומרת העבירה וקבע:

"זה המקום לומר למקרב בצורה ברורה וחדה כי מסיבותיו האישיות וכי שיקול אחר לקילא, אינן מהווים היתר לביצוע עבירות חמורות המסכנות את שלום הציבור ומזלזלות באופן בוטה בשלטון החוק, על כן האינטרס הפרטני במקרה זה חייב לקבל משקל פחות".

אולם בעניינו, עסקינן לא רק בעבירה חוזרת של נהיגה בשכרות (סמים), אי עיות לשוטר בנסיבות מחמירות,בהיבט בקלות ראש ובחוסר בית. בנסיבות אלו, אלא יש לקחת בחשבון את שורת העבירות הנוספות בהן הורשע הנאשם בעת קביעת מתחם הענוש.

יפים לכאן דברי כב' השופטת סלע בת"פ (מח' חי') 39004-09-10 מדינת ישראל נ' עטאללה, [פורסם בנבו] (13.7.11), בו הסיכון שבנהיגה תחת השפעת אלכוהול ובפסילה התממש לתוצאה טראגית של קטל 4 אנשים בתאונה:

"כאמור, הנאשם לא הסתפק בכך שנהג ללא רישיון נהיגה בתוקף בעת פסילה בפועל, אלא שנהג בכביש הארצי תחת השפעת אלכוהול ובפסילה מהמירות מופרזת ובלתי סבירה, תוך סיכונם של עוברי הדרך. התנהגותו מצביעה על חוסר מורא מפני החוק והחלטות שיפוטיות, וזלזול בכללי התנהגות בסיסיים הדרושים להתנהלותה של חברה תקינת ובטוחה."

נכון שבעניינו, תוצאות הבריונות שביצע הינן קלות יותר, אולם רק במזל נראה כי לא התפיימו באסון, ונראה אפוא כי לא התקיים לגבי הנאשם אבן שלו, אלא פחות אבן אחת שמיעד לנהוג בכבדיש.

בפ"ל 2851-03-13 מדינת ישראל נ' אוקנין, [פורסם בנבו](12.5.14) הורשע נאשם, בעל עבר תעבורתי ופלילי בעבירות של נהיגה בשכרות, בקלות ראש, בפסילה, ללא רישיון מעולם, ללא ביטוח ובמסירת פרטים כוזבים. על הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, פסילה למשך 3 שנים, פסילה על תנאי של שנה ל- 3 שנים ומאסר על תנאי של 18 חודשים.

ברע"פ 7612/13 חבשה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (18.2.13), נדחה ערעור על פסק הדין במסגרתו הורשע נאשם ונאשמו עליו 10 חודשי מאסר בפועל, 12 חודשי מאסר על תנאי ופסילה למשך 4 שנים.

בעפ"ת (נצ') 28135-01-13 מדינת ישראל נ' אלמוג, [פורסם בנבו] (3.11.13) נדחה ערעור על עונש שהושת בהרשעה בשכרות, בפסילה, ללא רישיון הנהיגה תקף, ללא ביטוח ובהשאת פסילה בפסילה 23 ימים בלבד לאחר שהושתה עליו ברית משפט.

בעפ"ת 15608-07-13 הרר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] (3.11.13) נדחה ערעור על עונש שהושת בהרשעה בשכרות, בפסילה, ללא רישיון הנהיגה תקף, ללא ביטוח ובהשאת פסילה בפסילה 23 ימים בלבד לאחר שהושתה עליו ברית משפט.

בע"פ 1605/11 מדינת ישראל נ' אורן לייבה [פורסם בנבו] (27.6.11) עלרעה המדינה על עונש של שנת מאסר בפועל שהוטל על נאשם, אשר ברע שהיה פסול עקב נהיגה בשכרות, נעצר כשהוא נהג ברכב ומנסה להימלט מהמתנדבת המשטרתי. נוכח המעשים המתוארים ועברו התעבורתי העשיר של הנאשם הועמד עונש המאסר על 24 חודשים.

ברע"פ 225/09 יאן קרסונר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו](23.3.09) אישר ביהמ"ש העליון את מתחם העונש בגזר הדין, בנוסף הטיל גם תקופת פסילה בפועל בת שנתיים.

ברע"פ 37499-12-16 בראל נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו](23.3.17)דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של הנאשם, אשר בית משפט קמא השית עליו, בין היתר, 30 חודשי מאסר בפועל, ופסילת רישיון בפועל למשך 10 שנים במצטבר לכל פסילה אחרת, בגין עבירות של נהיגה בזמן פסילה, ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, כאשר עובר לתיק דנן, כבר היו באמתחתו של המערער פסילות לתקופות משמשות מתוך בתיקים קודמים ואף השות עליו מאסרים בפ 18 חודשים ו2 חודשים. במקרה הנדון צין בית המשפט כי: "הנם שרירי עברות נמנו בשיקול דעת ביהמ"ש במסגרת נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה בהתאם לסעיף 40 לחוק. באותן מקרה נהג בשכרות בפסילה 23 ימים בלבד לאחר שהושתה עליו ברית משפט. יכול להעיד במפורש על הצורך ההחוף הזה ומשקיע המבריחה מהביצור, בהנה על הביצור מפני מסוכנות של אותו נאשם, זאת בהתאם לסעיפים 40ה ו-40ו לחוק- שבעיניו יכול גם יכול ביהמ"ש לסטות מתחם הענישה לחומרא. וכך לשון החוק:

"40ה. קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי יש חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות, וכי ההחמרה בעונש ההולם לפנות והרחקת מהציבור נדרשות כדי להגן על שלום הציבור, רשאי הוא לחרוג ממתחם הענוש ההולם, ובלבד שלא יהיה בעונש שיקבע משום החמרה ניכרת מעבר למתחם העונש ההולם; בית המשפט לא יקבע כאמור אלא אם כן מצא שלנאשם צור פלילי משמעותי או אם הוצגה לו חוות דעת מקצועית.

בע"פ 2508/11 זמון סמולנסקי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)(31.3.11).

העכרים המצוים, ברשם ובראשונה הם ערך שמירת חיי אדם. לצד זה ניצב ערך שמירת שלטון החוק וחובת הציות להחלטות ולצווי הרשות בית המשפט.

נהיגה בפסילה, תכנסת זלזול עמוק ובסיסי בשלטון החוק, בהוראות בתי המשפט ובצווים, ופוגעת במנהל תקין ובסדר הציבורי. נהיגה בשכרות(סמים) מבטאת כניסה למצב של "פזיזות" וטומנת בחובה סיכון ממשי ומיידי לנאשם עצמו ולציבור הרחב של המשתמשים בדרך.

נסיבות ביצוע העבירה:

אין מפקך כי מדובר בנסיבות חמורות. הנאשם ביצע עבירות קשות, כולל נהיגה תחת השפעת סמים וכן נהיגה בפסילה שנעשתה במודעות. כל האמור מצביע על המסוכנות הרבה הנשקפת מהנאשם. אך בנוס לא נסתיימה נהיגתו בתוצאות חמורות בפגיעה בנפש וברכוש.

לסיכום אני קובע כי מתחם העונש הראוי לכל העבירות אותן ביצע הנאשם יחדיו, נע ממאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים ועד מאסר למשך 24 חודשים ומתחם הראוי לעניין הפסילה הוא בין מספר שנים ל-10 שנים.

שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם העישה

לא מצאתי מקום לקבוע כי במקרה דנן שנים שיקולים המצדיקים חריגה מהמתחם. לא הוכח בפניי כי קיימים שיקולי שיקום המצדיקים סטייה לקולא.

על פי סעיף 40 לחוק העונשין נדרש בית המשפט למצוא כי הנאשם "השתקם" או כי "יש סיכוי של ממש שישתקם". לעניין דעתי, וכפי שעולה מן התסקיר, אין זה המקרה בעניינו שכן כרגע לא ניתן להעריך כי קיימים סיכויים של ממש כי ישתקם בטווח הקרוב.

ביהמ"ש העליון קבע כי גם אם נמצא פוטנציאל שיקומי ממשי או כי הנאשם כבר שוקם, הרי שביהמ"ש אינו חייב לסטות ממתחם העישה ההולמת אלא רק רשאי לעשות כן ובילו (ראו: רע"פ 7681/13 דקה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו](21.1.14)].

תסקיר שירות המבחן

הנאשם כבן 57, גרוש ואב לילד כבן 18. אשר נסיבות חיי מפורטות בתסקיר שירות המבחן, ומטעמי צנעת הפרט לא אפרטן.

יחד עם זאת יש לומר כי מהתסקיר עולה כי הנאשם בתסקיר מציין, בין השאר, כי : "לאורך השנים, נערכו פסיונות טיפוליים שונים, אשר לא צלחו, על רקע קשיים להתייחס לתהליך טיפולי ממושך... במהלך חיינ, שמר על ניקיון מסמים לתקופות מסוימות אך לאחרונה, שב לשימוש אינטנסיבי בסמים."

עוד מציין התסקיר כי הנאשם "ביטא אמבוולנטיות באשר לפניה לטיפול במסגרת קהילה טיפולית. התרשמנו כי הנאשם מטאפיניא האימפולסיביים וכי סוקציות עונשיות לא תובילו להרתעתו. נוכח עמדותיו והתרשמותנו מחולשת כוחותיו, עיינו הערכתנו כי יתקשה לעמוד בטיפול אינטנסיבי ובדרישות קהילה טיפולית."

מאידך, מציין התסקיר "נקודת אור קטנה בקצה המנהרה", באומרו כי הנאשם "ביטא בפניו כיום הבנה ראשונית לכך שהתנהגותו עלולה הייתה להוביל לפגיעה באחרים".

אולם אי ממשיך התסקיר ומדגיש כי הנאשם "חוזר ומבצע עבירות דומות... תחת השפעת חומרים וזאת תקופה קצרה לאחר ששוחרר מתקופת מאסר בגין עבירה דומה... עולה דפוס חוזר של יציאה וכניסה ממאסרים".

בשורה התחתונה, סבור שירות המבחן כי ישנה מוטיבציה אצל הנאשם להשתלב בטיפול במילה התואם ערכיו, וממליץ לאפשר לנאשם לפנות לקראן קבלה במסגרת קהילה טיפולית "אילנות".

את המקום לציין, כפי שנפסק בעבר , כי השיקום ובתוך כך המלצת שירות המבחן, אין הם חזות פרי הכול ולעולם יישארו בגדר המלצה וכי עוד לבית המשפט. ראו לעניין זה האמור ברע"פ 2366/10 ג'יבאלי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו](13.4.10) :

"

יתרעלכן,במצבדבריהוזהלכאהמקוהלקבלאתהמלצתשירותהמבחן,בעניינו,שכן,ותוכאהכיתסקירשירותהמבחן,הינובנדרהמלצהכלשהי,ואיןהואמהווהמדדיחידיומכריעבהרלוונטיבמכלול הנתונים המשפט,ועלירלרעראתהאיזון,ביהאינטרסהציבורי,לאהריסהמלצהכלשהי,בשיבלהלמלצתשירותהמבחן (ראורע"פ 843/07מדינתישראל נ' אלפורטם (25.2.2007)). השקילותהמונחתאתשאירותהמבחן,במלצתוכנועשהתוהוותיפולית, אינמחופיפהבהכרחאתאלהמונחיתאתביתהמשפט) "רע"פ 6426/09מדינתישראל נ' פלונית) (אפורסם, (12.8.2009)).מבקרהנהדון, לאורותמרתהביעבירות האינטרסהציבורי, לההריסהקולהמלצתשירותהמבחן, והעונשאשרנגזרעלידיהמלצתשירותהמבחן, ולפיכך, אין מקום לחרוג ממתחם העישה הקולה."

שיקולים אלה מובילים אף הם למסקנה כי אין זה המקום לאמץ המלצת התסקיר שן מדובר בנאשם אשר חוזר פעם אחר פעם ונהג בזמן פסילה, בהיותו תחת השפעת סמים, אינו מצית לחומרת העבירות שנגרם בה ולאחר שריצה מאסרים בפועל. מאסרים על תנאי שריחפו מעל ראשו, אף הם לא הצליחו למנוע את חזרתו לבצע.

לנאשם עבר פלילי ותעבורתי מכביד. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1978 ולחובתו 49 הרשעות בניהן עבירות של נהיגה לב רישיון רכב, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, ועוד. הרשעתו האחרונה משנת 2016 היינה, בין היתר, בגין 2 אירועים של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות (סמים) בגינה ריצה מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. כמו כן לנאשם עבר פלילי בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, בניהב, הפרעה לשוטר, הסעת תושב דה השוהה שלא כדין ועוד.

זאת ועוד, תסקיר שירות המבחן מצביע על סיכוי גבוה להישנות העבירות. הנאשם סובל מבעיה חריפה של התמכרות לסמים, ולא ניתן להתרשם כי התנהגותו מעידה על רצון כי או כוחות מספיקים כדי להשתקם.

שמעתי את ב"כ הצדדים וטיעוניהם, כאשר מחד, שקלתי את האינטרס הציבורי במניעת הניגתם של נהגים פסולים של נהגים שיכורים ותחת השפעת סמים, נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה, התחשבתי בעברו התעבורתי והפלילי של הנאשם, ומאידך, התרשמתי גם ממניפותיו האישיות של הנאשם כפורט בתסקיר שירות המבחן וכפי ששמעתי אף מפיו של הנאשם וקרובי משפחתו, אחיו ואחותו. נתתי דעתי לנקשתו של הנאשם לקבל טיפול, עובדה זו לצד הודיותו המיידית עומדת לזכותו.

בעיתוי הנוכחי, נוכח ניסיונו טיפולים קודמים שלא צלחו והסיכון כי נמצא הנאשם, ברור כי הנאשם זקוק למסגרת טיפולית אינטנסיבית לטיפול בהתמכרותו לסמים.

ההנחנות של הנאשם ולזלזול הבוטה בחוק מצריכים עניש שהיא ברף העליון של המתחם. הנאשם נטל את החוק לידיו ונהג בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, ועוד. הרשעתו האחרונה משנת 2016 היינה, בין היתר, בגין 2 אירועים של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה בשכרות (סמים) בגינה ריצה מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. כמו כן לנאשם עבר פלילי ותעבורתי מכביד. הנאשם נהג ברכב ללא רישיון נהיגה תקף, ללא ביטוח ובהשאת פסילה בפסילה 23 ימים בלבד לאחר שהושתה עליו ברית משפט.

כדי להרתיע את המערער, על בית המשפט להכביד ידו עליו, מתוך תקווה כי בכך יראה כדי "להפסיד" מדרכו הרעה, ובכל מקרה על מנת להרתיעו מהכברה ולהגן על חיי אדם.

ברע"פ 6492/12 שרוף דיראוי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)[12.(18.11.12)], כתב כב' השופט הנדל כי "כשלה במלים בליבם להפר את "יזון התנועה", על מערכות אכיפת החוק להגיב את הסנקציה המתאימה. כדי לאפשר לציבור המשתמשים בדרך הגעה בטוחה למחו חפצם. בעבירות תעבורה יש משמעות למבחן התוצאה ושם בה משמעות למבחן התוצאה הפוטנציאלית, אפילו לא התממשה. שיקולי המניעה והתרחעה בכגון זה תופסים מקום ממשי בשיקולי ההכרעה. לכן, יש מקום להטיל מאסר בפועל במקרה המתאים בין עבירת שיבור ההכרעה, אף אם לא נגרם נזק לנ"... עם זאת, אף אם יש מקום להטיל מאסר בפועל, התקופה חייבת להיות מידתית."

בעניין זה קבע לבסוף בית המשפט העליון כי בית משפט קמא התחיר עם הנאשם שעה שנדר את דינו, ולנכח העברות לנהוג שהן נהיגה לב רישיון, לב פחות לנסיבות ביצוע העבירה, התחשבות בעברו התעבורתי והפלילי של הנאשם, ומאידך, התרשמותי מן מניפותיו האישיות של הנאשם כפורטו בתסקיר שירות המבחן וכפי ששמעתי אף מפיו של הנאשם וקרובי בהתאם לסעיף 55(א) לחוק העונשין, הכלל הוא כי יש לצוות על הפעלת עונש המאסר המותנה. ראה דברי כב' השופט ח. מלצר ברע"פ 11092/07 פלונית נ' מדינת ישראל:

"סעיפים 56 ו-56 לחוק העונשיעורים כי ביהמ"ש יצווה על הפעלת עונש המאסר המותנה כנגד מי שהורשע בפלילים במהלך התקופה שבה עמד המאסר על 20 חודשים סה"כ מתוכם 14 בגין חיק זה, והפעלת עונש המאסר על תנאי בן שש החודשים.

בעניין זה קבע בית המשפט העליון כי בית משפט קמא התחיר עם הנאשם שעה שנדר את דינו, ולנכח העברות לנהוג שהן נהיגה ללא רישיון, ללא ביטוח ובמסגרת הפלילית הקודמת הנאשם יצרה עונש מאסר בפועל של 20 חודשים סה"כ מתוכם 14 בגין חיק זה, והפעלת עונש המאסר על תנאי בן שש החודשים.

בהתאם לסעיף 55(א) לחוק העונשין, הכלל הוא כי יש לצוות על הפעלת עונש המאסר המותנה. ראה דברי כב' השופט ח. מלצר ברע"פ 11092/07 פלונית נ' מדינת ישראל:

"סעיפים 56 ו-56 לחוק העונשיעורים כי ביהמ"ש יצווה על הפעלת עונש המאסר המותנה כנגד מי שהורשע בפלילים במהלך התקופה שבה עמד המאסר על 20 חודשים סה"כ מתוכם 14 בגין חיק זה, והפעלת עונש המאסר על תנאי בן שש החודשים.

בעניין החפיפה בין העונשים נקבע כי:

"רק בנסיבות מיוחדות רשאי בית המשפט לקבוע כי המאסר המותנה שהופעל יריצה בחופף לעונש המאסר שנגזר בגין העבירה הנוספת" (ע"פ 3869/09 סלימן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.12.2009)).

במוצר דברים זה, נגזר האינטרס הציבור של הגנה על שלום הציבור על פני אינטרס השיקום של הנאשם ועל ההתחשבות בנסיבותיו האישיות.

זלזול כה מופגן במחוק, בהינה פעם אחר פעם מבלי שיהא דבר אשר מרתיע את הנאשם מחזרה על מעשיו מצדיקה מיצוי הדין עם הנאשם ושליחתו למאסר. מאחורי סורג וברית ולתקופה ארוכה.

בשיקולי לעונש לקולא, הנני שוקף לזכות את הנאשם את ההודאה באשמה ולקיחת האחריות.

בעניין עונש המאסר המותנה המרחף מעל לראשו של הנאשם, אינני סבור כי יש בנסיבות אלה הצדקה שלא להפעיל את עונש המאסר המותנה בחופיה בין תקופות המאסר.

כאמור, באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל. בחנתי המלצת שירות המבחן, אשר ממליץ כי הנאשם יפנה לראיון קבלה במסגרת קהילה טיפולית "אילנות" אך אינני סבור כי זה המקום לעשות כן.

ברע"פ 3731/11 סמי מסרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (17.6.12) נקבע :

"למערער ניליון הרשעות קודמות המכיל עבירות פליליות ותעבורתיות, המצביע כפי שציין בית המשפט קמא על נהג מזלזל בחוק וברשויות אכיפת החוק. המאסרים המותנים שהושתו עליו בעבר לא מנעו ממנו להמשיך ולנהוג תוך סיכון הציבור והמשתמשים בדרך. בית המשפט צריך להטות אוזן לנסיבותיו האישיות של המערער וכך גם עשה, אך עם זאת, מחוזר הוא להשית עונש מאסר מאחורי סורג וברית למקופה משמעותית שהוא בה להגן על משתמשי הדרך ולהרתיע את המערער, כמו גם אחרים, מלסכן את חייהם ובטחונם של אחרים בכלל זה נהגים ורוכבי אופנועים ורגלי אחרת תמימים".

לעניין משך הפסילה אנחר דינו של הנאשם כמצוות סעיף 40ח (א)(1)לקנסות התעבורה.

על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה/תלוקף הפקדה במזכירות בית המשפט עם תום ריצוי מאסרו.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים בבית המשפט המחוזי בלוד.

ניתנה והודעה היום ט"ו כסלו תשע"ח, 03/12/2017 במעמד הנוכחים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©